

F. t. l. om Den Internationale Straffedomstol

Indgiver en domfældt ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, vil ansøgningen blive behandlet i henhold til den gældende udlændingelovgivning og under hensyntagen til de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig, herunder i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention. Opholdstilladelse til den domfældte vil i almindelighed, medmindre særlige grunde taler derimod, kunne nægtes under henvisning til flygtningekonventionens udelukkelsesgrunde, hvis der ansøges om asyl, eller til, at de forhold, den pågældende er dømt for ved Den Internationale Straffedomstol, kunne medføre udvisning fra Danmark, såfremt pådømmelsen var sket her i landet.

Indgår en domfældt ægteskab her i landet, vil den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 ikke i almindelighed indebære en pligt til meddelelse af opholdstilladelse, da ægteskabet blev indgået på et tidspunkt, hvor parret ikke havde nogen berettiget forventning om at kunne etablere og videreudvikle familielivet i netop Danmark.

Indgiver et familiemedlem til en domfældt statsborger, der efter statuttens artikel 103 er overleveret til straffuldbyrdelse i Danmark, ansøgning om visum med henblik på at besøge domfældte, vil der i disse tilfælde efter en konkret vurdering af Danmarks internationale forpligtelser, herunder den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8, efter en afvejning af karakteren af det familiemæssige forhold mellem domfældte og familiemedlemmet, kunne meddeles visum til familiemedlemmet. Hvis familiemedlemmet ikke har mulighed for fra opholdslandet at udøve samvær med den domfældte under strafafsoningen, vil der endvidere efter ansøgning eventuelt kunne meddeles opholdstilladelse.

Efter endt strafafsoning skal en domfældt ikke-nordisk statsborger, der efter statuttens artikel 103 er overleveret til straffuldbyrdelse i Danmark, udrejse af landet, hvis den pågældende ikke har opholdstilladelse her i landet eller på andet grundlag har ret til at opholde sig her i landet. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udsendelse af den pågældende. Udsendelse må dog ikke ske til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde eller risikerer forfølgelse eller tilsvarende overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Udlændinge, der er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2, kan dog tilbagesendes, hvis der er bestemte grunde til at antage, at udlændingen frembyder fare for landets sikkerhed, eller hvis udlændingen efter en-

delig dom for en særlig farlig forbrydelse må antages at frembyde nærliggende fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, jf. udlændingelovens § 31, stk. 2, 2. pkt. Bestemmelsen skal dog anvendes i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, herunder det undtagelsesfri forbud, der kan udledes af bl.a. den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 3 om udsendelse til et land, hvor udlændingen risikerer tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

En udlænding, som hverken kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingeloven eller kan udsendes af landet, vil være henvist til et såkaldt »tålt ophold« her i landet.

11.2.5. Efter artikel 109 skal deltagerstaterne fuldbyrde domstolens afgørelser om bøde og konfiskation i overensstemmelse med procedurerne i national lovgivning. Efter statuttens artikel 109, stk. 3, skal disse afgørelser fuldbyrdes til fordel for domstolen. Dette indebærer en fravigelse af det almindelige udgangspunkt, hvorefter udbyttet ved fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser om bøde og konfiskation tilfalder den danske statskasse.

Baggrunden for bestemmelsen skal imidlertid ses i sammenhæng med statuttens artikel 79 om oprettelse af en særlig fond til fordel for ofre for forbrydelser under domstolens jurisdiktion og for ofrenes familier. Domstolen kan i medfør af denne bestemmelse beslutte, at penge og andre formuegoder, der indgår som bøder og konfiskation skal overføres til den særlige fond.

Bestemmelserne om fuldbyrdelse af afgørelser om bøde og konfiskation er omfattet af henvisningen i lovforslagets § 3, stk. 1, hvorefter justitsministeren kan bestemme, at straf mv., som er pålagt af domstolen, kan fuldbyrdes her i landet efter reglerne i statuttens kapitel 10. Også disse afgørelser skal som udgangspunkt forelægges retten til godkendelse, jf. lovforslagets § 3, stk. 4. På samme måde, som det kendes efter 1970-konventionen, jf. § 5, stk. 2, i lov om international fuldbyrdelse af straf mv., foreslås det dog i lovforslagets § 3, stk. 3, 3. pkt., at retsplejelovens regler om udenretlig vedtagelse af bøde eller konfiskation finder tilsvarende anvendelse. Det indebærer, at den stedlige politimester – efter at justitsministeren har truffet afgørelse om fuldbyrdelse i Danmark – kan give den pågældende lejlighed til at få sagen afgjort udenretligt ved en bødevedtagelse eller en vedtagelse af konfiskation, jf. herved Folketingstidende 1970-71, tillæg A, sp. 1115.

På samme måde som efter lov om international fuldbyrdelse af straf mv. (§ 5, stk. 3) foreslås desuden, at der ikke kan anvendes forvandlingsstraf, hvis en